

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Felice monacho. Cap[itulum]. xxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense nouēbris occurrētibus Fo. cclxxij.

exemplo quoque suo plurimos ad simile attraxerunt. Denique vir dominus leonardus multis claris virtutibus ad dominum feliciter migravit octavo idus nouēbris: circa annum domini quingentesimum. Sepultusque est in ecclesia dei genetricis quam ipse construxerat. Cum autem ibidem infinita miracula fierent: clericis illius ecclesie reuelatum est: ut quia locus ille propter multitudinis frequentiam concurrentem nimiam artus erat: alibi ecclesiam fabricarent: et eodem sancti leonardi corpus transferrent. At illivna cum populo: triduano seunio et orationibus inisterunt: quibus elapsis totam provinciam nite nima que ceciderat operam videret: locum autem in quo sanctum corpus quiescere volebat omnino vacuum conspicitur: ubi ecclesia de nouo fabricatur: et corpus eodem transportatur. Quanta hoc miracula per eum dominus faciat potissime circa incarceratos: immensa ferri varietas ante tumulum eius dependens: restis existit.

De sancto Felice martyre.

Cap. xxx.

Felix mar-
tyr: apud Tunissaz
ciuitatem aphyrice
passus est. Qui a
persecutoribus pro christi no-
minis confessione detentus:
et carceri durissimo mancipa-
tus: dum eum a tormēta differ-
rent: orans ad dominum emi-
sit spiritum octauo idus no-

uēmbis. Eius corpus sequenti die exanime
reperit: et a christianis condigno recondi-
tum honore. In huius solennitate sanctus Au-
gustinus episcopus psalmum quendam ad po-
pulum exponit: quem et in eius ecclesia pu-
blice predicauit.

De sancto Felice monacho:

Cap. xxxi.

Felix mo-
nachus in mo-
nasterio sun-
densi claruit.
Qui magne
sanctitatis vir erat: et eius de-
cenobii hortum colebat: fur ho-
quidam venire consueuerat:
et ad ipsum hortum per sepe
ascendere: et occulte olera au-

ferre. Eumque ille multa plantaret: que minus
inueniret: et alta pedibus conculcata: alta dire-
pta conspiceret: totum hortum circueiens inue-
nit iter vnde fur venire consueuerat. Qui eun-
dem hortum deambulans reperit etiam ser-
pentem. Qui precepit: vt se sequi deberet. Ad
aditum autem furis perueniens: in nomine do-
mini serpenti precepit: vt aditum illum custo-

diere: ac furem ingredi non permitteret. Pro-
tinus serpens se in itinere transversum tetens
dit: et felix ad suam cellam rediit. Meridie ergo
cunctis quiescentibus more solito fur aduenit:
et sepe ascendit. Et dum in hortu pedem po-
neret: vidit quia serpens extrinsecus viam clausis-
set. Et tremens post semetipsum concidit: eiusque
pes per calciamentum in sude sepi inhefit.
Sicque donec hortulanus rediret: deorsum ca-
pite pependit. Qui ventens furem in sepe pen-
dentem reperit: et deo gratias agens: serpen-
tem licentiauit: ad furem quoque veniens: ipsum
de dudus oleribus exportatis redarguit: pedem
quoque illius a sepe dissoluit: eumque sine lesione
deposuit. Olera etiam: que furto auferre cona-
batur: cum nimia dulcedine prebuit: eumque ne
amplius furaretur admonuit: sed cum necesse
haberet: ad eum veniret: quod ipse deuotus daret:
que cum peccato tollere laborabat. Hic enim
sanctus monachus clarus multis virtutibus migra-
uit ad christum. Hec gregorius. i. dialogo. cap. iij.

De sanctis decem martyribus. **Cap. xxxij.**

Decem mar-
tyres in oriente
apud ciuitatem
theopolis passi
sunt. Qui a saracenis copre-
hensi: christumque dominum confiten-
tes crucibus appensi: coronas
martyrii a domino percipere me-
ruerunt octauo id. nouēbris.
Hec adeo in martyrologio suo.

De sancto profodocimo episcopo.

Cap. xxxij.

Profodoci-
mus episcopus
apud ciuitatem
parauinam cla-
ruit tempore neronis impera-
toris. Hic natione grecus no-
bilibus parentibus ortus: lit-
terarum studiis eruditus: cum
adhuc esset iuuenis cum mar-

co euangelista et apollinare an-
tiochiam adisset: et beato petro apostolo in disci-
pulum se tradidit: atque cum prefatis duobus co-
discipulis vna secum tempore claudij impera-
toris romam accessit. Cum autem a postolorum
princeps beatum marcum misisset aquileiam et
apollinarem rauēnam ad predicandum. Beas-
tum quoque profodocimum annorum viginti in epi-
scopum consecratum: licet satis ex humilitate
recusantem: misit ad parauinam ciuitatem. Ex-
perueniens ad ipsam urbem: multitudinem la-
gentium diuersarum egritudinum ante por-
tam inuenit: quibus pacem annunciauit: et ora-
tione ad deum fusa: omnes ab eorum infirmita-
tibus liberauit: eosque omnes ad christum conuertit.

R